

HET VOORTBRNGEN VAN DE VOLGENDE GENERATIE VOOR HET GEMEENTELEVEN

Boodschap drie

Leren Gods economie te onderwijzen op een ervaringsgerichte manier en leerstellingen in ervaring veranderen

Schriftlezing: 1 Tim. 1:3-4; 2:4; 3:15; 2 Tim. 1:6-7; 2:2, 15, 22, 25

I. Wanneer je de jongeren helpt, geef ze niet veel leerstellingen; geef ze in plaats daarvan iets praktisch:

- A. We moeten niet teveel nadruk leggen op leerstellingen, niet slechts wanneer we persoonlijk contact met ze hebben maar ook wanneer we het evangelie verkondigen of boodschappen tot hen spreken.
- B. Omdat jongeren veel praktische problemen hebben, moeten we wat tijd besteden om de problemen van jongeren in hun praktische leven te bestuderen; dan zal wat je spreekt praktisch zijn en gerelateerd zijn aan de praktische zaken die je hebt aangeraakt in hun leven.

II. In het onderwijzen van de waarheid aan de jongeren moeten we leren hoe we Gods economie onderwijzen op een ervaringsgerichte manier—1 Tim. 1:3-4; 2 Tim. 1:6-7; 2:2, 22:

- A. De leer in het nieuwe testament is gericht op Gods economie, maar door de eeuwen heen zijn er veel leringen geweest die niet over Gods economie gingen; we moeten leren van de geschiedenis en niets anders dan Gods economie onderwijzen —1 Tim. 1:3-4:
 1. Het Griekse woord voor economie betekent “huishoudwet” en houdt distributie in; dit woord betekent huishoudelijk bestuur, huishoudelijke administratie en, afgeleid, een uitdeling, een plan, of een economie voor bestuur (uitdeling); dus is het een huishoudelijke economie —v. 4; Ef. 1:10; 3:9.
 2. Er zijn veel andere zaken in de Bijbel, zoals de wet, geschiedenis en de profetieën, die afleidingen voor ons kunnen worden; sommigen zijn afgeleid van Gods economie doordat ze de Psalmen of de Spreuken lezen.
 3. Terwijl we de jongeren onderwijzen, moeten we geen andere last, visie of visioen hebben dan Gods economie; in ons onderwijzen moeten we maar één ding kennen – Gods economie—1 Tim. 1:4.
- B. Om degenen te zijn die bekwaam zijn om Gods economie te onderwijzen en onze opdracht te vervullen, moeten we in vuur en vlam staan; dit is de reden dat Paulus Timoteüs eraan herinnerde om “de genadegave van God aan te wakkeren” die in hem was —2 Tim. 1:6; 2:2:
 1. God heeft ons twee kostbare dingen gegeven – Zijn goddelijke leven en Zijn goddelijke Geest; nu moeten we de genadegave van God aanwakkeren:
 - a. De eerste stap in het aanwakkeren van de genadegave is niet het beoefenen; de eerste stap is alle “deuren” en “ramen” openen; we moeten ons hele wezen openen; ons verstand, ons gevoel en onze wil, onze hele ziel, ons hart, en zelfs onze geest.
 - b. Degenen die onderwijzen moeten hun hele wezen openen zodat de “luchtstroom” binnen kan komen; de Geest is al in ons, maar we moeten het vuur, de Geest, aanwakkeren.
 2. Als ons wezen gesloten is, moeten we de naam van de Heer Jezus aanroepen; wanneer we de Heer aanroepen, openen we niet slechts onze mond maar ook onze geest en ons hart; dan zal de luchtstroom binnenkomen en dat zal het vuur van het eeuwige leven en de eeuwige Geest in ons aanwakkeren—v. 22.
- C. Als we naar de samenkomst gaan met een vlam, moeten we een persoon van gebed zijn; als we zo’n persoon zijn, zullen we een geest van gebed, een atmosfeer van gebed naar de samenkomst brengen.

III. Zodra we een atmosfeer van gebed hebben, zijn we klaar om te onderwijzen, niet op een leerstellige manier maar op een ervaringsgerichte manier; door dit

te doen zullen we ons onderwijzen van leerstellingen in ervaring veranderen; van deze ervaringsgerichte gemeenschap zullen de jongeren diep onder de indruk zijn:

- A. We moeten onze studenten niet vragen om alle punten die gerelateerd zijn de les slechts te onthouden en op te zeggen; dit zou een vorm van onderwijs zijn op een leerstellige manier:
 - 1. Als we onderwijzen op een ervaringsgerichte manier zullen we de jongeren helpen met het begrijpen van hun situatie en hun conditie.
 - 2. We moeten in onze manier van onderwijzen leren om anderen op een ervaringsgerichte manier aan te raken; om elke punt in ons onderwijs toe te passen op hun persoonlijke, praktische situatie.
- B. Wanneer we onderwijzen, moeten we niet de weg nemen van het geven van boodschappen of lezingen; in plaats daarvan moeten we persoonlijke gesprekken hebben met de jongeren en elk punt ervaringsgericht onderwijzen:
 - 1. Elk punt van de les moet gepresenteerd worden op een manier die een ervaringsgerichte indruk zal creëren; pas elk punt toe op hun huidige situatie.
 - 2. Wanneer we met ze praten, moeten we waakzaam zijn over elke student en in het bijzonder aandacht schenken aan hun uitdrukkingen; dit zal ons helpen om de behoeften van onze studenten te leren kennen.
- C. Als je een biddende geest wil opwekken in de persoon waarmee je aan het spreken bent, moet je zelf een persoon zijn die vol is van een biddende geest; voldoende gebed zal minstens drie zaken volbrengen; het zal ervoor zorgen dat de jongeren onder de indruk zijn van de punten van de les op een ervaringsgerichte manier, het zal in hen een biddende geest opwekken en ze zullen er levend door worden.

IV. Om op een ervaringsgerichte manier te onderwijzen, moeten we elk punt in de les van leerstelling naar ervaring veranderen; nadat we zo'n verandering hebben gemaakt tijdens onze voorbereidingstijd, moeten we vervolgens over elk punt spreken tot de jongeren op een ervaringsgerichte manier:

- A. Hoe meer we op deze manier spreken, hoe meer ze ontsluit zullen worden; ze zullen een visioen zien dat hen bloot zal stellen en ze zullen spontaan binnengebracht worden in de ervaring van de zaak die we gepresenteerd hebben.
- B. Als we onderwijzen op een manier waarop we slechts leerstellingen uitdelen uit de gedrukte materialen, zullen we niet meer doen dan slechts kennis uitdelen in het verstand van onze studenten, met als resultaat dat zij niets op een ervaringsgerichte manier zullen winnen:
 - 1. De kennis die zij winnen kan hen beschadigen; later, tijdens een andere gelegenheid, wanneer ze dat woord horen, zeggen ze misschien: "Ik weet dit al; ik heb hier alles al over gehoord in de samenkomsten."
 - 2. We moeten de jongeren niet beschadigen door slechts kennis aan ze te geven; om hen voordeel te laten halen uit de waarheid, moeten we ze altijd op een ervaringsgerichte manier onderwijzen.

V. Voordat we de jongeren beginnen te onderwijzen, moeten wij zelf Paulus' inenting ontvangen en gevuld, doorweekt en verzadigd zijn met de waarheid—1 Tim. 2:4; 3:15; 2 Tim. 2:15, 25:

- A. Het woord waarheid is op een verkeerde manier geïnterpreteerd door veel lezers van de Bijbel omdat zij de waarheid als een zaak van leerstellingen beschouwen; in het nieuwe testament verwijst waarheid niet naar leerstellingen maar naar de werkelijke dingen geopenbaard in het nieuwe testament betreffende Christus en de Gemeente volgens Gods nieuwtestamentische economie—1 Tim. 2:4; cf. 1 Joh. 1:6.
- B. Het element van de inenting tegen de achteruitgang is de structuur van de goddelijke waarheid, die de Drie-enige God plus Zijn verlossing is, die onze behoudenis wordt; we moeten onszelf onderdompelen in de waarheid betreffende deze zaak.